

Manastirea Varzaresti

Manastirea Varzaresti este o straveche asezare monahala din sudul judetului Vrancea. Aceasta manastire a fost zidita in urma incheierii unei intelegeri de pace, intre domnitorul Vasile Lupu al Moldovei si Matei Basarab al Tarii Romanesti care, dupa mai multe conflicte armate si politice, au hotarat sa puna capat neintelegerilor, marcand acest lucru prin inaltarea cate unei manastiri.

Datand inca din secolul al XVII-lea, ansamblul monahal din Varzaresti pastreaza astazi doua biserici: biserica veche dateaza din anul 1644 si este incinata Adormirii Maicii Domnului, iar biserica cea noua dateaza din anul 1898 si este inchinata Sfantului Mare Mucenic Gheorghe.

Manastirea Varzaresti - scurt istoric

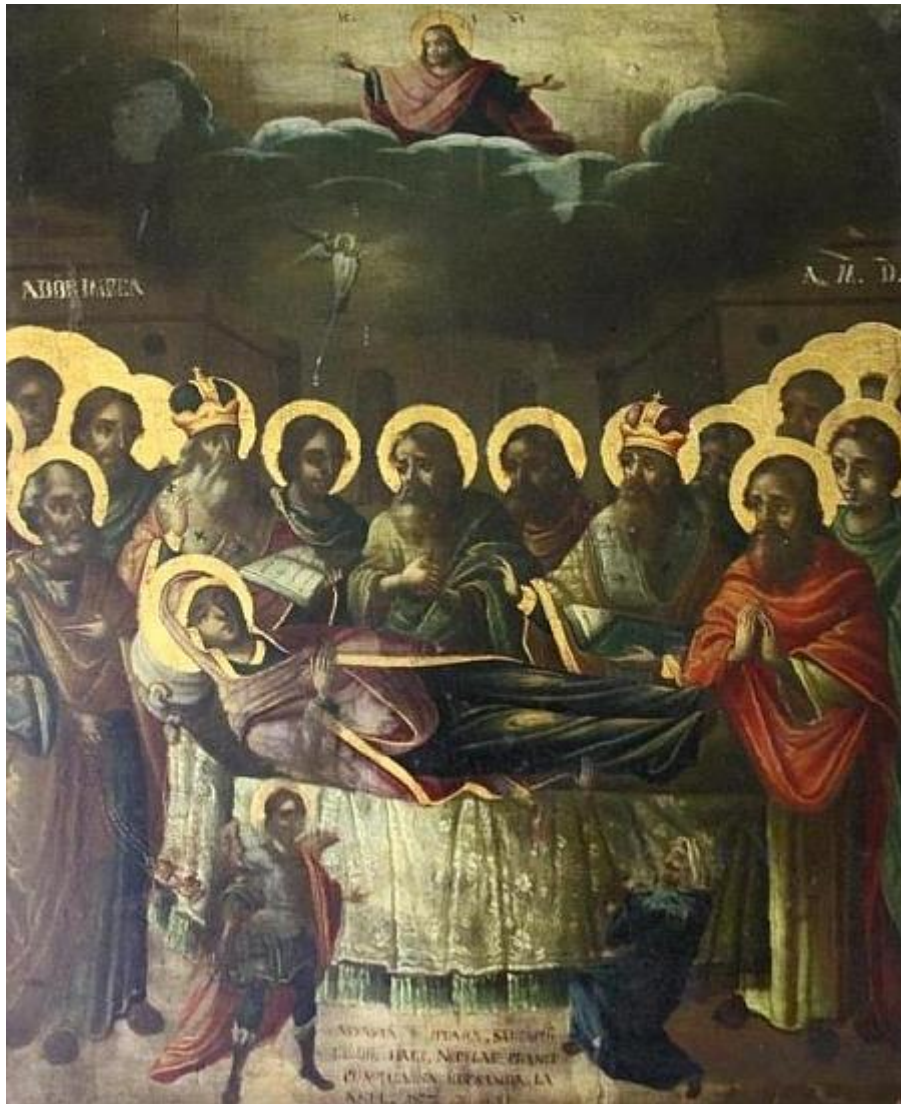
Manastirea Varzaresti este o straveche asezare monahala din sudul judetului Vrancea. Aceasta manastire a fost zidita in urma incheierii unei intelegeri de pace, intre domnitorul Vasile Lupu al Moldovei si Matei Basarab al Tarii Romanesti care, dupa mai multe conflicte armate si politice, au hotarat sa puna capat neintelegerilor, marcand acest lucru prin inaltarea cate unei manastiri.

Fiecare domnitor se angaja sa ridice un locas monahal in tara ceiluilat. Astfel, sunt construite Manastirea Soveja, pe raul Putna, si Manastirea Stelea, in Targoviste. In acelasi timp, in anul 1645, armasul lui Matei Basarab, anume Radu Varzaru, ctitoreste manastirea care ii poarta astazi numele, la hotarul dintre Moldova si Tara Romaneasca. In manastire nu se gaseste nici o inscriptie referitoare la ctitorul ei, dar, s-a consemnat, de-a lungul timpului, din marturiile calugarilor vietuitori, ca ar fi facuta de boierul Radu Varzaru, de la care i se trage si numele.

La inceput, Manastirea Varzaresti s-a numit "Schitul Urechesti", dupa satul in apropierea caruia se afla. Numita astfel o gasim in documente precum "Cartea patriarhului Tarigradului, Dionisie", din data de 1 aprilie 1681, si "Carte de judecata cu privire la Schitul Urechesti", din anul 1729. Daca in secolul al XVIII-lea, asezamantul monahal era numit cu ambele nume, mai apoi, s-a pastrat numai cel din urma - Manastirea Varzaresti -, dupa numele ctitorului.

Intre anii 1644-1681, manastirea din Urechesti a fost independenta, atarnand, bineinteles, intr-o oarecare masura, de urmasii ctitorului. Mai apoi, in anul 1681, Constantin Capitanul si fratele sau, Gligorasco, inchina schitul catre Manastirea Aninoasa. Aceasta din urma fusese zidita pe mosia Aninoasa, de Tudoran Vladescu vel Clucer, el insusi vietuind acolo, ca egumen, sub numele de "Teodosie monah". Departarea a fost insa un obstacol in administrarea averilor Schitului Urechesti, in acele vremuri vitrege pentru Tarile Romanesti, ceea ce a determinat fuga calugarilor pentru o perioada de vreme.

Intr-un document al vremii, scris in anul 1726, se mentioneaza: "Din intamplarea vremilor, fugind calugarii de la acest schit, sezut-au schitul acesta multi ani pustiu si necautat de nimeni. Deci Nechita, fratele lui Ion Sarba si cu popa Nastase, vazand ca schitul este pustiu si n-are cine a-i cauta mosiile si venitul lor, facutu-s-au stapanii acestei mosii Modruzesti si multa vreme o au stapanit. Iar acum, vrand Dumnezeu de au cazut egumen la Aninoasa sfintia

sa, parintele Varlaam, si acest schit, fiind inchinat Aninoasei si gasind sfintia sa si zapisele acelei mosii si cartea raposatului Antonie Voda."

În perioada fanariotă, între anii 1749-1780, asezământul monahal Varzaresti a fost pustiu și nepopulat. În anul 1794, mitropolitul Dositei Filiti al Ungro-Vlahiei, observând că Mănăstirea Varzaresti este prea greu de administrat decât egumenii Aninoasei, a hotărât să o ia pe seama Mitropoliei din București și să dea, în schimb, Mănăstirii Aninoasa un alt schit, mai în apropiere de moșiile ei. Astfel, între anii 1794-1863, mănăstirea funcționează ca metoc al Mitropoliei din București.

Renasterea vieții spirituale și culturale din acest loc se datorează și episcopului Chesarie de Buzău, începând cu anul 1826. Între anii 1863-1956, Mănăstirea Varzaresti a fost independentă. Mai apoi, începând cu anul 1959, sub regimul comunist, Mănăstirea Varzaresti este desființată, iar proprietățile acesteia sunt trecute în proprietatea C.A.P.-ului din localitatea Urechești. Mănăstirea va fi redeschisă abia în anul 1990, ca mănăstire de călugări. La acest moment, ambele biserici ale mănăstirii se aflau într-o stare avansată de degradare. Începând cu anul 2006, asezământul monahal este numit mănăstire, în această fiind aduse mai multe maici, sub îndrumarea mamei starete Iuvenalia.

Biserica cea veche are ziduri masive, groase de pana la un metru. Pictura acesteia s-a pastrat doar partial. Clopotnita inalta are un arc de bolta prin care se face intrarea in incinta manastirii. Din numeroasele cladiri care adaposteau zeci de chilii, staretia, trapeza si celelalte încăperi anexe, astazi au mai ramas doar marturiile documentare.

Biserica cea noua este asezata in dreapta celei vechi si a fost construita tot din zid, la sfarsitul secolului al XIX-lea, prin stradania credinciosilor din zona. Potrivit pisaniei acesteia, biserica a fost zidita in anul 1898, fiind sfintita in anul 1900, cu hramul Sfantului Mare Mucenic

Gheorghe. O parte dintre frescele acesteia au fost lucrate de pictorul D. Nicoleanu din Buzau, în anul 1901.

La mica distanta de manastire, sapata in coasta unui deal impadurit, se afla o peștera pusa in legatura cu Sfanta Cuvioasa Teodora de la Sihla, care, potrivit traditiei locului, si-ar fi inceput viata pustniceasca in Manastirea Varzaresti, in jurul anului 1700. Recent, in anul 2008, in peștera a fost amenajat un paraclis inchinat Cuvioasei Teodora.

